

Arrest

nr. 104 072 van 31 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 19 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat N. DIRICKX en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 3 maart 1982 te Kumba. U ging in het jaar 1993 bij uw tante te Tiko wonen en u behaalde er op school in het jaar 1999 uw 'ordinary-level'. U ging daarop naar een kostschool te Mamfe, waar u in het schooljaar 2004-2005 uw 'advanced level' behaalde. U verhuisde daarop, in het jaar 2005, naar Buea, waar u antropologie en sociologie ging studeren aan de universiteit. U behaalde uw universitair diploma sociologie en antropologie in het jaar 2008, waarna u bleef wonen in Buea. Daar u geen ander werk vond, besloot u een telefooncel open te houden langs de kant van de weg. Vanaf het jaar 2009 kwam een zekere Franka regelmatig bij u bellen. Ze spendeerde veel geld en zei u steeds het wisselgeld te houden, dat u haar wou teruggeven wanneer ze u betaalde. In het jaar 2010 vertelde ze u over de zaak die ze heeft te België - een Afrikaans restaurant, waar ook telefooncabines zijn. Ze zei u dat ze iemand

zocht om haar te helpen in haar zaak, en ze stelde u voor om met haar mee naar België te gaan, waar u in haar zaak zou werken. Daar u geen geld had, stelde ze u voor om de reiskosten, en kosten voor accommodatie te België, voor te schieten, en dat u haar, na drie jaren te hebben gewerkt, 15000 euro zou moeten terugbetalen. U ging daarmee akkoord, en regelde een afspraak tussen Franka en uw ouders, daar u eerst hun mening wou horen. Nadat uw ouders instemden met het voorstel van Franka, liet u een paspoort maken in het politiekantoor te Buea. U moest ook, samen met Franka en uw ouders, naar een herbaliste gaan, waar u een eed aflegde en beloofde dat u 15000 euro zou terugbetalen na drie jaren. Franka stuurde later nog een vriendin naar u te Buea, die er uw paspoort en schooldiploma's kwam ophalen, om ze naar Franka te Douala te brengen. Enkele dagen voordat u de reis aanvatte, werd u ziek na het drinken van een kruidendrankje, dat Franka u aangeraden had te drinken. U verliet, samen met Franka, per vliegtuig Kameroen op 12 maart 2012, op legale wijze. Op het moment dat u Kameroen verliet, had u geen problemen te Kameroen, uitgezonderd het feit dat u ziek was. Na aankomst te België liet Franka u weten dat u zou moeten slapen met mannen om geld te verdienen. U zei haar dat u dat niet kon doen, en wanneer Franka klanten aanbracht die met u wilden slapen, weigerde u dit. Franka herinnerde u eraan dat u haar na drie jaren het geld terugbetaald moet hebben, en zei u uw gedrag aan te passen, hetgeen u weigerde te doen. Franka dwong u op de vloer te slapen, en u moest om half zes 's morgens opstaan om alle klusjes in het huis te doen. Franka bedreigde u ermee dat, indien u niet zou doen wat ze zei, ze naar de politie zou bellen, u illegaal bent en u opgesloten zou worden en teruggestuurd naar Kameroen in dat geval. Franka voegde eraan toe dat zij dan ook naar Kameroen zou reizen, en u zou aanpakken. Wanneer u op een avond in uw kamer moest blijven, hoorde u Franka bellen met een vriend van haar in Kameroen, die ze de opdracht gaf om naar uw ouders te gaan, daar Franka met uw ouders wou spreken. U hoorde Franka de volgende dag opnieuw telefoneren, en u hoorde haar tegen uw ouders zeggen dat u zich, sinds uw aankomst te België, raar gedraagt, grof bent en haar uitschold, en Franka zei dat ze het niet langer volhield en u zou terugsturen. U meent dat Franka dit allemaal zei omdat ze uw ouders eraan wilde herinneren dat het geld nog zou moeten worden terugbetaald. Franka dreigde er ook mee dat u niet veilig zou zijn in Kameroen, daar ze hooggeplaatste mensen kent, connecties heeft bij de politie, en ze u overal zou kunnen vinden. U voelde dat u in gevaar was, en wist te ontsnappen uit het huis waar u samen met Franka woonde. U ontvluchtte het huis en kwam iemand tegen die u meenam naar Antwerpen, waar u in het opvanghuis 'Payoke' verbleef. Daar werd er u verteld dat u asiel moet aanvragen. Wanneer u uw vader contacteerde, vernam u dat, in het jaar 2011 en 2012, uw ouders drie keer aangevallen werden door onbekenden, die gestuurd werden door Franka. Uw moeder brak haar been bij een van deze aanvallen en zag zich genoodzaakt zich te verschuilen in het dorp. U vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 24 juni 2011.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het dient opgemerkt dat de door u afgelegde verklaringen met betrekking tot het door u geopperde asielrelaas, danig vaag en niet aannemelijk zijn, dat er geen geloof gehecht kan worden aan deze.

Gevraagd wat de volledige naam is van Franka, de vrouw met wie u samen naar België zou zijn gereisd, antwoordde u dat ze u enkel zei dat ze **'tante Franka'** heet (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Gevraagd hoe Franka uw reis regelde, antwoordde u **er geen idee van te hebben** (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Gevraagd wanneer u voor het eerst in contact kwam met Franka, antwoordde u dat wanneer u uw zaak begon in 2008, **ze vaak als klant kwam** en dat jullie begonnen te praten in 2010 (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd wie er toen voor haar zaak in België zorgde, antwoordde u **dat ze u dat niet zei**. U verklaarde dat Franka in Douala woonde, en, gevraagd wat ze dan zo vaak in Buea deed, antwoordde u dat ze u zei dat ze in Kameroen op vakantie was met haar dochter. Gevraagd hoelang ze op reis was, antwoordde u, opnieuw, **dat ze u dat niet zei** (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd wanneer ze u dat zei, dat ze op reis was in Kameroen, antwoordde u dat ze u dat zei wanneer ze naar u toekwam. Gevraagd wanneer Franka u voor het eerst voorstelde om naar België te komen, antwoordde u in 2011. Gevraagd wanneer in 2011 dat was, antwoordde u **het niet te weten**. Gevraagd in welke maand het was, **antwoordde u opnieuw het niet te weten**. Gevraagd hoe lang u Franka toen al kende, antwoordde u dat ze vanaf 2009 als klant naar uw telefooncel kwam en ze steeds veel geld spendeerde (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd of Franka dan af en toe terugkeerde naar België, gezien u haar al leerde kennen in Kameroen in het jaar 2009, antwoordde u dat jullie begonnen te praten in 2010 en 2011. Gevraagd of ze in de periode 2009-2011 dan steeds in Kameroen was, antwoordde u eerst ontkennend en voegde u eraan toe dat ze u zei dat ze in Europa woonde. Gevraagd waarom ze zoveel in Kameroen was, antwoordde u dat ze op reis was met haar dochter.

Gevraagd wanneer ze op reis was met haar dochter in Kameroen, antwoordde u in 2011. Gevraagd waarom ze daarvoor dan steeds in Kameroen was, gezien ze een winkel heeft in België, antwoordde u **haar redenen niet te kennen**. Gevraagd waarom Franka steeds kwam bellen in Buea, gezien uw verklaring dat ze woonde te Douala, antwoordde u **het niet te weten** (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Opnieuw gevraagd wat Franka de hele tijd in Kameroen deed, van 2009 tot 2011, en u gevraagd of u dat niet vroeg aan Franka, gezien ze u zei dat ze een zaak heeft in België, antwoordde u, de vraag ontwijkend, dat ze u zei dat ze een zaak heeft in België, en ze u zei dat ze op reis was wanneer ze met u kwam praten. Gevraagd of ze dan 3 jaar lang op reis was, antwoordde u **het niet te weten**. Gevraagd of u haar dan niet vroeg wat zij al die jaren deed in Kameroen, antwoordde u dat **niet gevraagd te hebben**, daar u zich niet wou bemoeien met haar privacy (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Geconfronteerd met de vaststelling dat ze u zei dat ze een zaak had in België, en u met haar zou meegaan naar België om in haar zaak te werken, en opnieuw gevraagd of u haar dan niet vroeg wat ze van 2009 tot 2011 deed in Kameroen, antwoordde u dat **niet gevraagd te hebben**. **U voegde eraan toe dat ze u zei dat ze op reis was, en dat u niet weet of ze kwam en bleef**. Gevraagd of u Franka vroeg waar haar dochter was wanneer jullie samen Kameroen verlieten – gezien ze u had gezegd dat ze met haar dochter op reis was in Kameroen, antwoordde u dat **niet gevraagd te hebben** (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). U verklaarde eveneens dat Franka uw ouders vertelde dat u bij haar kunt werken in de zaak te België, **daar ze twee zaken heeft en te weinig tijd heeft – hetgeen het nog opmerkelijker maakt dat u geenszins weet aan te geven wat Franka drie jaren lang deed in Kameroen, en of ze al dan niet terugkeerde naar België in die periode. Dat u geenszins weet aan te geven waarom Franka zo vaak in Kameroen was, of ze al dan niet terugkeerde naar België in de periode 2009, 2010 en 2011, en wie er voor haar zaak in België zorgde wanneer ze in Kameroen was, doet reeds ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent. Immers, u besloot Kameroen te verlaten en een nieuw leven op te starten in een van de zaken die Franka bezat in België, daar Franka het te druk had om de twee zaken te leiden. Dat u, dit gegeven zijnde, zich niet blijkt af te vragen wat Franka drie jaren lang in Kameroen deed, en wie dan voor haar beide zaken zorgde, overtuigt helemaal niet**. Gevraagd wat de naam is van Franka haar zaak in België, waarover ze u in Kameroen al vertelde, antwoordde u opnieuw **dat ze u dat niet zei**, en ze u enkel zei dat het een Afrikaans restaurant was waar ze kookt, en waar je ook kan bellen (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd of u wist waar in België u zou gaan wonen, voordat u Kameroen verliet, antwoordde u **dat u dat niet wist** (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Gevraagd of u dergelijke zaken niet vroeg aan haar, gezien uw leven zou veranderen, antwoordde u het niet te weten en dat ze u zei dat u het hier beter zou leren kennen eens u hier zou zijn. Gevraagd of uw ouders dan niet vroegen waar in België u zou wonen, antwoordde u ontkennend. Gevraagd waarom ze dat niet vroegen, antwoordde u dat Franka zei dat u bij haar zou wonen. Gevraagd of ze dan geen contactdetails ofzo vroegen, antwoordde u dat ze dat, door de opwindings, niet vroegen, noch de volledige naam van Franka. **Het dient opgemerkt dat bovenstaande verklaringen helemaal niet aannemelijk zijn, en niet overtuigen. Immers, dat u zich niet bleek af te vragen wat de volledige naam is van Franka, waar in België zij een zaak heeft, welke de naam is van deze zaak waar u zou gaan werken en waar u zou gaan wonen, overtuigt niet. Van iemand die zijn land, vrienden en familie verlaat om te gaan werken in het buitenland, kan op zijn minst worden verwacht dat deze iets meer zou weten wat betreft de plek waar deze zou terechtkomen, alvorens dergelijke drastische beslissing te nemen. Gegeven uw verklaring dat u studeerde aan de universiteit en een universitair diploma antropologie en sociologie behaalde, is het allerm minst onredelijk te verwachten dat u wat betreft dergelijke belangrijke zaken, toch wat meer vragen zou hebben gesteld. Immers, de keuze om in het buitenland te gaan wonen en werken, en vrienden en familie achter te laten, is een danig drastische beslissing, dat op zijn minst verwacht zou kunnen worden dat u de volledige naam kent van de persoon die u een job aanbood en voor wie u zou werken, in welke zaak u zou werken, en waar deze zaak zich bevond. Dat u dit alles niet vroeg en zomaar met Franka zou zijn meegegaan naar België, zonder al te goed te weten waar u zich aan kon verwachten, overtuigt dan ook helemaal niet, en schaadt de door u, in het kader van uw asielaanvraag, afgelegde verklaringen**. U verklaarde dat u al uw identiteitsdocumenten aan Franka moest geven, alsook de certificaten van het behalen van het 'ordinary level' en het 'advanced level', en uw universitair diploma (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). U verklaarde dat Franka u zei dat een vriendin uw paspoort en diploma's zou komen halen, en naar haar zou brengen in Douala. U voegde eraan toe dat u uw documenten sindsdien niet meer terugzag. Gevraagd waarom Franka uw diploma's en dergelijke afnam, antwoordde u dat ze u zei dat ze die zou gebruiken voor het aanmaken van documenten (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). U voegde eraan toe dat ze deze nodig had voor het aanmaken van reisdocumenten. Gevraagd of u dan uw diploma's niet terug vroeg, antwoordde u dat u ziek was wanneer u kwam, Franka u zei dat ze alles heeft van u, en ze het sindsdien niet meer teruggaf. U verklaarde dat, wanneer de vriendin van Franka uw paspoort, schoolcertificaten en

universitair diploma kwam ophalen te Buea, zij u belde, en ze uw documenten per taxi kwam ophalen aan de kant van de weg (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd wie die vriendin van Franka is, die in Kameroen uw paspoort en diploma's kwam ophalen, antwoordde u – de vraag ontwijkend – dat ze een vriendin zond (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). **Gevraagd wie die vriendin is**, antwoordde u – nadat u eerst vragend antwoordde of de protection officer die u hoorde, de naam van deze persoon bedoelt – **dat ze per taxi kwam, en ze enkel zei dat ze zou komen. Gevraagd of Franka u dan niet zei wie uw documenten zou komen halen, antwoordde u dat ze u enkel zei dat het een vriendin was.** Gevraagd waarom die vriendin uw documenten kwam halen, antwoordde u dat Franka u zei dat er iemand om de documenten zou komen, en dat zij zelf druk bezig was. Gevraagd waarom Franka die documenten nodig had, antwoordde u dat ze de reisdocumenten wou. Gevraagd waarom ze die documenten al nodig had, gezien jullie samen zouden reizen, antwoordde u **het niet te weten. Gevraagd of ze u dan niet zei wat ze met die documenten zou doen**, die u met de vriendin meegaf, **antwoordde u ontkennend.** Opnieuw gevraagd waarom ze die documenten nodig had, gezien u reeds een paspoort aanvraag, antwoordde u dat ze het nodig had voor de reis, u nooit eerder had gereisd, en u **het dus niet weet. Het dient opnieuw te worden opgemerkt dat uw onwetendheid treffend is, en geenszins weet te overtuigen. Dat u uw paspoort, schoolcertificaten en universitair diploma zonder meer meegegeven zou hebben aan een voor u verder onbekend persoon, die ze naar Franka (wiens volledige naam u niet kent) zou brengen, zonder dat u weet waarom Franka eigenlijk uw documenten nodig had, weet niet te overtuigen. Immers, dat u zich bij de voorbereiding van uw vertrek uit Kameroen, geen vragen gesteld zou hebben over de manier waarop het voor u mogelijk was om naar België te komen, zich niet zou afvragen wie de persoon is die belangrijke documenten van u kwam ophalen, en u zich evenmin afvroeg waarom Franka eigenlijk uw diploma's en dergelijke zou nodig hebben, weet helemaal niet te overtuigen.** Gevraagd naar de vriend van Franka, die, wanneer u zelf al in België was, met uw ouders ging praten, antwoordde u dat Franka een vriend opbelde, en deze opdroeg naar uw ouders te gaan omdat Franka met hen wilde praten (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd wie die vriend is, antwoordde u **het niet te weten.** Gevraagd of u sprak met uw ouders over het gesprek dat zij voerden met Franka, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Opnieuw gevraagd wie de persoon was die door Franka naar uw ouders werd gezonden, antwoordde u **het niet te weten.** Geconfronteerd met de vaststelling dat uw ouders die vriend toch zagen, antwoordde u bevestigend. Gevraagd of zij het dan niet weten, antwoordde u dat zij enkel weten dat die persoon door Franka werd gezonden. U verklaarde voorts dat, nadat u ontsnapt was, ze uw familie begonnen aan te vallen. U voegde eraan toe dat Franka mensen stuurde om uw ouders aan te vallen, en te zeggen dat ze moeten betalen. Gevraagd hoe vaak uw familie werd aangevallen, antwoordde u dat uw vader u zei dat het drie keer was. Gevraagd wanneer deze aanvallen gebeurden, antwoordde u dat u in 2011 vertrok van bij Franka, en dat ze ook aanvielen in 2012 (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd wanneer in 2011 en 2012 uw ouders aangevallen werden, vroeg u zich af of u een datum moest geven. U bevestigt dat u gevraagd wordt naar de datum waarop uw ouders werden aangevallen, dan wel gewoon de maand waarin ze werden aangevallen, antwoordde u **het niet te weten.** Gevraagd of u ongeveer weet wanneer uw ouders aangevallen werden, antwoordde u **dat u weet dat het in 2011 en 2012 was, maar dat u de maanden en data niet kent.** Gevraagd wanneer uw moeder werd aangevallen – gezien uw verklaring dat ze aangevallen werd, haar been brak en naar het dorp verhuisde (zie gehoorverslag CGVS, p. 5 en 18) – antwoordde u **niet te weten** in welke maand dat gebeurde. **Opnieuw dient vastgesteld dat de frappante onwetendheid uwentwege, ernstig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van uw asielrelaas. Immers, dat u, als universitair geschoolde, niet weet aan te geven wie de persoon is die uw ouders te Kameroen opzoekt, noch wanneer in de jaren 2011 en 2012 uw ouders aangevallen zouden zijn geworden, doet fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van uw asielrelaas.** U verklaarde verder dat Franka vele hooggeplaatsten kent in Kameroen, waaronder ook de politie in Kameroen, en ze u zei dat u niet vrij zou zijn in Kameroen (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Gevraagd naar deze hooggeplaatsten, en mensen bij de politie die Franka zou kennen, antwoordde u dat ze dat zei, en dat u niet kunt wegllopen van haar. Gevraagd welke hooggeplaatsten Franka dan zou kennen in Kameroen, antwoordde u **het niet te weten.** Gevraagd of het dan niet mogelijk is dat het niet waar is wat Franka u zei, en Franka u dat gewoon zei om u bang te maken, antwoordde u **het niet te weten** (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). Gevraagd wat Franka u precies zei over haar hooggeplaatste connecties in Kameroen, antwoordde u dat ze u zei dat u zich nergens zou kunnen verbergen, ze vele connecties heeft en het zich zou beklagen. U voegde eraan toe dat het probleem rond het geld draait en dat, indien ze dat geld zou terug hebben, het probleem gedaan zou zijn. Gevraagd hoe Franka die mensen, haar connecties, kent, antwoordde u **het niet te weten.** Gevraagd hoe de connecties van Franka u overal zouden kunnen vinden in Kameroen, antwoordde u dat Franka u zei dat ze u overal zouden vinden, en dat u niet weet hoe ze uw ouders vonden. U voegde eraan toe dat ze heel gevaarlijk is, dat uw ouders

aangevallen werden onderweg terwijl ze niet thuis waren, en u het niet weet. Gevraagd waarom u Franka geloofde toen ze u over haar connecties vertelde, antwoordde u, nogal vaag, dat ze geld heeft. Gevraagd waarom Franka de waarheid zou spreken, gezien ze reeds veel loog tegen u, antwoordde u dat ze veel geld heeft, en mensen met geld alles kunnen. **Het dient vastgesteld dat uw verklaringen zich beperken tot vage en algemene beweringen, die niet aannemelijk zijn. Immers, u opperde dat Franka hooggeplaatste connecties heeft in Kameroen die u overal zouden terugvinden, maar u weet niet hoe Franka deze mensen kent, noch wie deze mensen zouden zijn, noch hoe ze u zomaar overal in Kameroen zouden kunnen vinden, en u bleek evenmin zeker te zijn of het wel waar is wat Franka aan u zei over haar connecties. Uw verklaringen betreffende uw ouders die werden aangevallen gaan niet verder dan blote beweringen, en worden, zoals hierboven aangegeven, niet geloofwaardig geacht daar u niet eens weet aan te geven wanneer ongeveer in de jaren 2011 en 2012 uw ouders aangevallen zouden zijn geworden. Daarenboven verklaarde u dat uw moeder, nadat ze aangevallen werd en haar been brak, naar het dorp ging (zie gehoorverslag CGVS, p. 5 en 6). Gevraagd of ze daar dan veilig is, antwoordde u bevestigend en voegde u eraan toe dat ze er ging om zich te verschuilen en behandeld te worden – hetgeen er niet op wijst dat, indien uw verklaringen omtrent de aanvallen op uw ouders al waar zouden zijn (hetgeen in deze betwist wordt en allerm minst geloofwaardig geacht wordt), de hooggeplaatste connecties van Franka uw moeder overal in Kameroen weten te vinden. Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan er allerm minst geloof gehecht worden aan het door u geopperde asielrelaas, en de door u geopperde vrees om terug te keren naar Kameroen.**

Voorts kunnen nog enkele verklaringen van u worden opgemerkt, die de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas, verder bevestigen.

U verklaarde dat, gezien u zelf niet over geld beschikte, Franka u voorstelde om u te helpen, en **dat u haar na drie jaren €15000 zou moeten terugbetalen** (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd wat u daarvan dacht, gezien €15000 geen klein bedrag is, antwoordde u dat ze het maandelijks van uw loon zou afhouden, en u het na drie jaren moest terugbetalen (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). Gevraagd of u dat zelf niet veel vond, €15000, antwoordde u dat dat inderdaad veel is, maar het de persoon is die je helpt, die beslist. Opnieuw gevraagd of u dat niet veel vond, antwoordde u dat u niet dacht, en ze het gedurende drie jaren gradueel van uw loon zou afhouden. Gevraagd waarom het €15000 was, en hoe Franka tot dat bedrag kwam, antwoordde u dat ze u gewoon zei dat dat het was. Gevraagd of u poogde te onderhandelen over die prijs, antwoordde u ontkennend. Gevraagd hoe u dat geld zou verdienen, antwoordde u **dat u maandelijks XAF 650 000 zou verdienen en Franka daar maandelijks 20% zou van afhouden, om uw reiskosten en accommodatie te betalen** (zie gehoorverslag CGVS, p. 10 en 20). Gevraagd of u dan, door de 20 procent die Franka maandelijks van uw loon zou afhouden, na drie jaren €15000 zou hebben afbetaald, antwoordde u dat ze u dat zei. Uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratief dossier), blijkt evenwel dat XAF 65000, bij de huidige wisselkoers, zo'n €990.19 is. Een eenvoudige rekensom leert dat 20 procent van €990.19, ongeveer €198.04 is. Indien Franka dus maandelijks ongeveer €200 van uw loon zou hebben afgehouden, **dan zou u na drie jaren slechts €7200 hebben afbetaald, nog niet eens de helft van het door u geopperde bedrag van €15000.** U gevraagd hoe u dat bedrag – €15000 – na drie jaren zou betalen, gezien dat niet zou gaan met de 20 procent die maandelijks van uw loon zouden worden afgehouden, antwoordde u **het niet te weten**, en zei u dat zij het was die dat besliste (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). **Het dient vastgesteld dat bovenstaande verklaringen niet weten te overtuigen. Dat u zonder meer akkoord zou zijn gegaan om 15000 euro te betalen, zonder te weten waarom Franka dergelijk hoog bedrag van u verlangde, en zonder te weten waarop dit bedrag gebaseerd was, overtuigt niet. Dat u voorts aangaf dat de regeling erin bestond dat u haar na drie jaren dit bedrag zou hebben terugbetaald, overtuigt evenmin en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen hieromtrent, daar de door u geopperde regeling u niet eens in staat zou hebben gesteld om nog maar de helft van dit bedrag terug te betalen, nadat u drie jaren voor Franka zou hebben gewerkt. Van iemand met uw scholingsgraad mag toch verwacht worden dat die zelf tot die vaststelling zou gekomen zijn.**

Gevraagd welke documenten u gebruikte om te reizen, antwoordde u dat u uw paspoort gebruikte en dat Franka dat van u afnam (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). **Gevraagd of het uw eigen paspoort was, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd welke naam er in het paspoort stond waarmee u reisde, antwoordde u het niet te weten**, en voegde u eraan toe dat u ziek was (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Gevraagd of u dan niet zag welke naam in het paspoort stond waarmee u reisde, **antwoordde u ontkennend.** Gevraagd hoe u aan het paspoort bent gekomen, antwoordde u samen met Franka naar de politie in Buea te zijn gegaan, waar u het paspoort liet maken. **Gevraagd of het paspoort dan op uw eigen naam stond, antwoordde u bevestigend – waaruit af te leiden valt dat u, in flagrante tegenstelling tot uw eerdere verklaringen, wel degelijk weet welke naam in het paspoort stond waarmee u reisde.** U verklaarde op 12 maart 2011 Kameroen te hebben

verlaten samen met Franka (zie gehoorverslag CGVS, p. 6), en legaal per vliegtuig naar België gereisd te hebben met de vliegtuigmaatschappij 'Brussels Airlines' (zie verklaring op de Dienst Vreemdelingenzaken, toegevoegd aan het administratieve dossier) – waaruit, logischerwijze, af te leiden valt dat u in België landde op de luchthaven van Brussel Nationaal. U verklaarde voorts dat Franka alle documenten neerlegde wanneer jullie naar de luchthaven gingen (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Gevraagd of u uw paspoort dan niet moest voorleggen bij de grenscontrole, zoals bij aankomst in België, antwoordde u dat ze alles deed voor u, en zei dat u haar dochter was. Gevraagd of u een visum aanvraag om naar België te komen, antwoordde u dat u nooit eerder reisde (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Geconfronteerd met de vaststelling dat u toch een visum nodig had, om op legale wijze naar België te komen, antwoordde u het niet te weten, en de procedure niet te kennen. **Uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier), blijkt dat personen afkomstig uit Kameroen wel degelijk een visum nodig hebben om naar België te reizen, en dat er nooit een visumaanvraag ingediend werd op de door u opgegeven naam. Voorts blijkt dat iedere persoon, bij aankomst in de luchthaven Brussel Nationaal, individueel aan een grenscontrole van de identiteitsdocumenten onderworpen wordt. Uw verklaringen wat betreft de door u ondergane grenscontrole van identiteitsdocumenten bij aankomst in België, en uw verklaringen op legale wijze naar België gereisd te hebben met een paspoort op uw eigen naam, doen dan ook fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende de manier waarop u naar België zou zijn gereisd.**

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan er geenszins geloof gehecht worden aan het door u geopperde asielrelaas, en aan de door u geopperde vrees ten aanzien van Kameroen. U heeft derhalve niet aannemelijk kunnen maken dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, in casu Kameroen, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

De door u, in het kader van uw asielaanvraag, neergelegde Kameroense identiteitskaart, voegt verder niets toe aan het door u geopperde asielrelaas, en wijzigt bovenstaande vaststellingen dan ook niet. U verklaarde dat u in België, met de hulp van mensen van Payoke, naar de politie ging maar u legt daar geen documenten van voor. Het feit dat u verklaringen zou hebben afgelegd aan de Belgische politiediensten wijzigt op zich evenmin bovenstaande argumentatie. Immers, bovenstaande argumentatie spreekt zich uit over de geloofwaardigheid van de gebeurtenissen in Kameroen zoals u die in het kader van uw asielaanvraag schetst en over de mogelijkheid van een toekomstige vervolging in Kameroen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (verder: vreemdelingenwet), van de motiveringsplicht, van artikel 3 EVRM, van artikel 33.1 van het Vluchtelingenverdrag, van artikel 3.1 van het Anti-Folterverdrag, van 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoekster stelt dat zij:

- bij terugkeer problemen zal hebben met Franka, die deel uitmaakt van een groter geheel en nog steeds mensen langs stuurt bij haar ouders;
- in haar thuisland niet kan rekenen op de autoriteiten; de organisaties die hulp bieden aan vrouwen die in de prostitutie zijn beland kunnen in werkelijkheid niet helpen;
- een stuk bijvoegt van Payoke waaruit blijkt dat ze door deze organisatie twee maanden opgevangen werd;
- behoort tot een bepaalde sociale groep, namelijk de slachtoffers van mensenhandel en gedwongen prostitutie.

Verzoekster zal ook een risico lopen op ernstige schade. Ze verwijst naar een passage uit het Thematisch Ambtsbericht Kameroen van de Nederlandse overheid inzake de (niet-)vervolging van personen die zich schuldig maken aan mensenhandel.

2.1.2. Ter terechtzitting brengt verzoekster het origineel van de krant The Post van 22 april 2013 bij. Verzoekster verwijst naar het artikel op pagina 11, dat handelt over haar vader.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (verder: EHRM) bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1 A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b van voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). De toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.4. Verzoekster voert in voorliggend verzoekschrift aan dat zij een vrees voor vervolging heeft omwille van het feit dat zij slachtoffer is van mensenhandel in hoofde van Franka. Verzoekster gaat in het verzoekschrift echter helemaal voorbij aan de omstandige motivering waaruit blijkt dat zij haar voorgehouden asielrelaas niet geloofwaardig heeft gemaakt. Zij legde immers niet-geloofwaardige verklaringen af inzake (i) de persoon Franka (ii) de belangrijke documenten – paspoort, schoolcertificaten en universitair diploma – die werden aangewend in het kader van haar reisvoorbereiding (iii) de perso(n)en die haar ouders zouden hebben opgezocht (iv) de vermeende connecties van Franka (v) de som geld die zou moeten worden terugbetaald (vi) de wijze van haar reis naar België. Gelet op deze veelheid aan ongeloofwaardige verklaringen maakt zij een vrees ten aanzien van de persoon Franka niet aannemelijk. De verwijzing naar de houding van de Kameroense autoriteiten inzake mensenhandel is dan ook niet dienstig.

Uit het document van Payoke dat werd gevoegd bij het verzoekschrift blijkt tevens dat verzoeksters klacht door het Parket van Antwerpen op 14 juni 2011 geseponneerd werd en dat de begeleiding door Payoke, die iets meer dan twee maand duurde, werd stopgezet. Uit dit attest van Payoke blijkt dan ook niet dat verzoekster het slachtoffer werd van mensenhandel.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het krantenartikel uit de krant 'The Post', ter terechtzitting neergelegd, zou een voorval betreffen dat haar vader heeft ondergaan ingevolge verzoeksters situatie. Verzoekster werd dienaangaande ter terechtzitting overeenkomstig artikel 14 PR RvV ondervraagd.

Vooreerst blijkt dat het artikel, in tegenstelling tot de andere artikelen in de krant niet werd ondertekend door een journalist. Verzoekster verklaarde dat zij het artikel online had gezien en dat ze daarom vroeg

om haar de krant toe te zenden. Hoewel verzoekster verklaarde dat het artikel online zou zijn ondertekend door een journalist brengt zij geen begin van bewijs bij. Daarenboven blijkt dat de inhoud van het artikel derwijze is opgesteld dat het gesolliciteerd overkomt teneinde verzoeksters asielrelaas te stofferen.

Hoe dan ook blijkt volgens verzoeksters verklaringen ter terechtzitting dat haar vader ingevolge hetgeen hem zou zijn overkomen, klacht heeft neergelegd bij de politie en dat er bij de politie een zaak lopend is. Tevens zou de politie pogingen doen om Aunti Franka te arresteren. Derhalve toont verzoekster aan dat zij in haar land van herkomst, overeenkomstig artikel 48/5 § 2, bescherming van de autoriteiten kan verkrijgen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. Verzoekster voert inzake de subsidiaire beschermingsstatus geen ander element aan dan hetgeen werd aangebracht in het kader van het vluchtelingenrelaas. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS